

สูปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

สถานภาพทางวิชาการของอาจารย์วิทยาลัยครุเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเป็นสถาบันอุดมศึกษา และยังทำหางวิชาการในห้องเรียนของวิทยาลัยครุ เพราะอาจารย์เป็นบุคลากรหลักในการปฏิบัติการหน้าที่ 4 ประการของวิทยาลัยครุตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติวิทยาลัยครุ พ.ศ. 2518 คือหน้าที่ในการผลิตครุ วิจัย ส่งเสริมวิชาชีพและวิทยฐานะของครุ เจ้าหน้าที่และผู้บริหารทางการศึกษา ทำบุญบำรุงดูแลธรรม แล้วให้บริการทางวิชาการแก่สังคม การศึกษาสถานภาพทางวิชาการของอาจารย์วิทยาลัยครุภาคตะวันตกจะเป็นวิธีหนึ่งที่จะชี้ให้วิทยาลัยครุภาคตะวันตกได้ปรับปรุงคุณภาพของอาจารย์ และปฏิรูปบทบาทและสถานภาพทางวิชาการของอาจารย์ให้ดีขึ้น เพื่อเป็นหลักประกันทางคุณภาพทางการศึกษาของสถาบันที่จะได้รับจากวิทยาลัยครุภาคตะวันตก เพื่อในที่สุดวิทยาลัยครุภาคตะวันตกจะได้สามารถทำบทบาทหน้าที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีมาตรฐานไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสถานภาพทางวิชาการของอาจารย์ในวิทยาลัยครุภาคตะวันตก
2. เพื่อเปรียบเทียบสถานภาพทางวิชาการจำแนกตามคัวเยร์ ภูมิ คำแหง ทางวิชาการ คำแหงบ้านท่า ประสบการณ์ คณะวิชาที่สังกัดของอาจารย์ในวิทยาลัยครุภาคตะวันตก
3. เพื่อเปรียบเทียบสถานภาพทางวิชาการของอาจารย์ในแต่ละวิทยาลัยครุในกลุ่มภาคตะวันตก

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ อาจารย์ในวิทยาลัยครุภาคตะวันตกที่มีภูมิคุ้นงานจริงตลอดปีการศึกษา 2526 โดยไม่นับรวมอาจารย์ที่ไปร่วมราชการหน่วยงานอื่น และ

ผู้ศึกษาต่อ จำนวนรวมห้องสื้น 538 คน ญี่วิจัยได้รับแบบสอบถามคืน 493 คน คิดเป็นร้อยละ 91.63 ดังนั้นข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นข้อมูลจำนวนประชากร 493 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ได้พัฒนาจากแบบบันทึกการปฏิบัติงานของอาจารย์คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย ชนบทมีการศึกษา 2523 โดยญี่วิจัยได้ปรับและเปลี่ยนให้เหมาะสมกับลักษณะงานวิชาการของวิทยาลัยครุและสังคมศึกษา ครอบคลุมข้อมูลของประชากร ประกอบด้วยส่วนที่เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ และส่วนที่เป็นรายละเอียดลักษณะงานด้านวิชาการของผู้ตอบที่ปฏิบัติงานตลอดปีการศึกษา 2526

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ญี่วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาดำเนินการวิเคราะห์โดยวิธีการทางทางสถิติ ดังนี้

1. แบบเชิงพรรณ (Descriptive Method) โดยหาค่าสถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลห้องเรียนที่มีความหลากหลาย (Percentage) วิเคราะห์งานสอนและงานนิเทศ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และคำนวณส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. เปรียบเทียบสถานภาพทางวิชาการของอาจารย์คนต่าง ๆ จำแนกตามวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งบริหาร ประสบการณ์ คณะวิชา วิทยาลัยครุ โดยการทดสอบ ไอล-สแควร์

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์สถานภาพทางวิชาการของอาจารย์วิทยาลัยครุภาคตะวันออกมีลักษณะดังนี้

1. ภูมิ อาจารย์ในวิทยาลัยครุภาคตะวันออกส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาโท คือมีจำนวน 293 คน หรือร้อยละ 59.43 รองลงมาคืออาจารย์ระดับปริญญาตรีมีจำนวน 161 คน หรือร้อยละ 36.71 อาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกมีจำนวน 10 คน หรือร้อยละ 2.02 ตามลำดับ และอาจารย์ระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมีจำนวนน้อยที่สุดคือ 9 คน หรือร้อยละ 1.83 เมื่อพิจารณาในแต่ละวิทยาลัยปรากฏว่า อาจารย์ในสังกัดวิทยาลัยครุนกรปัตตานีมีการศึกษาระดับปริญญาโทมากที่สุดคือร้อยละ 63.28 วิทยาลัยครุภูฏบุรีมีอาจารย์ระดับปริญญาตรีมากที่สุดคือร้อยละ 40.86 ในขณะที่อาจารย์วิทยาลัยครุภูฏบ้านจอมบึงมีอาจารย์ระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและระดับปริญญาเอกมากที่สุดคือร้อยละ 4.03 และร้อยละ 3.22 ตามลำดับ ระดับวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี

มีวุฒิทางการศึกษา 160 คน หรือร้อยละ 32.45 วุฒิอื่น ๆ 30 คน หรือร้อยละ 6.09 ระดับ วุฒิปริญญาโทและปริญญาเอก มีวุฒิทางการศึกษา 238 คน หรือร้อยละ 48.28 วุฒิอื่น ๆ 65 คน หรือร้อยละ 13.18

2. ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ในวิทยาลัยครุภัณฑ์วันตกลงส่วนใหญ่คือตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ 2 จำนวน 249 คน หรือร้อยละ 70.80 ซึ่งในจำนวนนี้เป็นอาจารย์ชั้น 185 คน หรือร้อยละ 37.53 และเป็นอาจารย์ทั่วไป 164 คน หรือร้อยละ 33.27 รองลงมาคือผู้ที่ดำรงตำแหน่งเป็นอาจารย์ 1 มีจำนวน 130 คน หรือร้อยละ 26.37 ซึ่งเป็นอาจารย์ทั่วไป 70 คน หรือร้อยละ 14.20 และเป็นอาจารย์ชั้น 60 คน หรือร้อยละ 12.17 สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 มีจำนวนน้อยที่สุดก็อีก 14 คน หรือร้อยละ 2.83 เป็นอาจารย์ชั้น 10 คน หรือร้อยละ 2.02 เป็นอาจารย์ทั่วไป 4 คน หรือร้อยละ 0.81 เมื่อพิจารณาดูผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 1 ในแต่ละวิทยาลัยครุภัณฑ์ ปรากฏว่า วิทยาลัยครุภัณฑ์ชุมนบุรีมีอาจารย์ 1 พื้นที่ชั้นและเพียงมากที่สุดก็อีกร้อยละ 17.02 และ 20.43 ตามลำดับ ในระดับอาจารย์ 2 วิทยาลัยครุภัณฑ์ชุมนบุรีมีอาจารย์ 2 เป็นอาจารย์ชั้นมากที่สุดก็อีกร้อยละ 41.22 โดยวิทยาลัยครุภัณฑ์ชุมนบุรีมีอาจารย์ 2 เป็นอาจารย์ทั่วไปมากที่สุดก็อีกร้อยละ 42.19 ในระดับอาจารย์ 3 วิทยาลัยครุภัณฑ์ชุมนบุรีมีอาจารย์ 3 พื้นที่ชั้นและเพียงมากที่สุดก็อีกร้อยละ 2.9 และ 1.56 ตามลำดับ

3. ตำแหน่งบริหาร อาจารย์ในวิทยาลัยครุภัณฑ์วันตกลงส่วนใหญ่ที่ดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารเป็นอาจารย์ชั้น 103 คน หรือร้อยละ 20.89 อาจารย์ทั่วไป 78 คน หรือร้อยละ 15.82 อาจารย์ที่ไม่มีตำแหน่งบริหารเป็นอาจารย์ชั้น 152 คน หรือร้อยละ 30.82 อาจารย์ทั่วไป 160 คน หรือร้อยละ 32.45 อาจารย์ที่เป็นผู้บริหารมีวุฒิปริญญาโทและปริญญาเอกจำนวน 122 คน หรือร้อยละ 24.75 อาจารย์ที่เป็นผู้บริหารมีวุฒิค่ากว่าปริญญาตรีและปริญญาตรีมีจำนวน 59 คน หรือร้อยละ 11.97

4. ประสบการณ์ อาจารย์ในวิทยาลัยครุภัณฑ์วันตกลงส่วนใหญ่ประสบการณ์การทำงานในวิทยาลัยครุภัณฑ์ตั้งแต่ 10 – 20 ปี โดยเป็นอาจารย์ชั้นมากกว่าอาจารย์ทั่วไป อาจารย์ 158 คน หรือร้อยละ 30.05 อาจารย์ทั่วไป 151 คน หรือร้อยละ 30.63 รองลงมาเป็นอาจารย์ที่มีประสบการณ์ 20 ปีขึ้นไป เป็นอาจารย์ชั้น 59 คน หรือร้อยละ 11.97 อาจารย์ทั่วไป 35 คน หรือร้อยละ 7.1 อาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด เป็นอาจารย์ชั้น 38 คน หรือร้อยละ 7.71 อาจารย์ทั่วไป 52 คน หรือ

ร้อยละ 10.55 ในแต่ละวิทยาลัยครุ ปรากฏว่า อาจารย์วิทยาลัยครุภูมิบุรีเป็นอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปีมากที่สุด จำนวน 27 คน หรือร้อยละ 29.01 อาจารย์วิทยาลัยครุ เพชรบุรีเป็นอาจารย์ที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 – 20 ปีมากที่สุด จำนวน 102 คน หรือร้อยละ 68.92 อาจารย์วิทยาลัยครุนครปฐมเป็นอาจารย์ที่มีประสบการณ์สูงกว่า 20 ปีขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 29 คน หรือร้อยละ 22.65

5. คณะวิชา อาจารย์ในวิทยาลัยครุภูมิบุรี ประจำวันตกลงกับคณะวิชา�ุนich-ค่าสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 194 คน หรือร้อยละ 39.35 รองลงมาสังกัดคณะวิชา วิทยาศาสตร์และคณะวิชาครุศาสตร์ก็มีจำนวน 184 คน หรือร้อยละ 37.32 และ 115 คน หรือร้อยละ 23.33 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในแต่ละวิทยาลัยครุ พบว่า วิทยาลัยครุ นครปฐมมีอาจารย์สังกัดคณะวิชา�ุนich-ค่าสตร์และสังคมศาสตร์มากที่สุดก็หรือร้อยละ 45.31 และ วิทยาลัยครุภูมิบุรีมีอาจารย์สังกัดคณะวิชาวิทยาศาสตร์และคณะครุศาสตร์มากที่สุดก็หรือร้อยละ 39.78 และร้อยละ 27.95 ตามลำดับ

6. งานสอน อาจารย์ในวิทยาลัยครุภูมิบุรี ประจำวันตกรับผิดชอบในการสอนโดยเฉลี่ย ภาคการศึกษาละ 2 รายวิชา จำนวนหน่วยกิตโดยเฉลี่ยภาคการศึกษาละ 4 หน่วยกิต มี นักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบการสอนโดยเฉลี่ย 32 คน เมื่อพิจารณาจากจำนวนนักศึกษา เที่ยวเวลา FTSE (Full Time Student Equivalent) * พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครุ นครปฐมมีจำนวนนักศึกษา เที่ยวเวลา โดยเฉลี่ยมากที่สุดก็อีก 12.91 อาจารย์วิทยาลัยครุภูมิบุรี อาจารย์วิทยาลัยครุภูมิบุรี จำนวนนักเรียนเบื้องต้น แต่อาจารย์วิทยาลัยครุ เพชรบุรีมีจำนวนนักศึกษา เที่ยวเวลา โดยเฉลี่ยรองลงมา ก็อีก 11.61, 11.12 และ 9.93 ตามลำดับ อาจารย์วิทยาลัยครุนครปฐม มีจำนวนนักศึกษา เที่ยวเวลาแตกต่างกันมากที่สุด ก็อีก 7 คน ที่มีค่าส่วนเบี้ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 6.13 (รายละเอียดอยู่ในตารางที่ 5)

7. งานนิเทศการสอน อาจารย์ในวิทยาลัยครุภูมิบุรี ประจำวันตกลงกันที่ออกนิเทศการสอน นิักศึกษาในความรับผิดชอบนิเทศการสอนโดยเฉลี่ยภาคเรียนละ 7 คน โดยออกนิเทศการสอน นักศึกษาโดยเฉลี่ยจำนวน 2 โรงเรียน และอาจารย์แต่ละคนจะนิเทศการสอนตามสายวิชาการ ที่ตนสังกัด เมื่อพิจารณาจากจำนวนนักศึกษา เที่ยวเวลาในแต่ละวิทยาลัยครุ พบว่า อาจารย์

* รายละเอียดในบทที่ 2 หน้า 19 – 20

วิทยาลัยครุภูมิบ้านจอมบึงมีจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาโดยเฉลี่ยมากที่สุดคือ 6.62 อาจารย์วิทยาลัยครุภูมิบุรี อาจารย์วิทยาลัยครุพธรบุรี อาจารย์วิทยาลัยครุณครปฐมมีจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาโดยเฉลี่ยรองลงมาคือ 6.57, 6.37, 5.41 ตามลำดับ อาจารย์วิทยาลัยครุพธรบุรีมีจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาในงานนี้เท่าแต่ก่อตั้งกันมากที่สุด คือมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.53 (รายละเอียดอยู่ในตารางที่ 6)

8. งานวิจัย อาจารย์ในวิทยาลัยครุภัตตะวันตกมีผลงานวิจัยจำนวนมากที่สุดไม่เกิน 2 เรื่อง และอาจารย์ที่ทำงานวิจัยส่วนมากคือจำนวน 21 คน หรือร้อยละ 4.26 ทำงานวิจัย 1 เรื่อง โดยงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นเรื่องงานวิจัยสถาบัน เมื่อพิจารณางานวิจัยในแต่ละวิทยาลัยครุ พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครุณครปฐมทำงานวิจัยมากที่สุดคือมีจำนวน 9 คน หรือร้อยละ 7.03 อาจารย์วิทยาลัยครุภูมิบุรี อาจารย์วิทยาลัยครุภูมิบ้านจอมบึงทำงานวิจัยรองลงมาจำนวน 5 คน หรือร้อยละ 5.37 และจำนวน 4 คน หรือร้อยละ 3.22 ตามลำดับ อาจารย์วิทยาลัยครุพธรบุรีทำงานวิจัยน้อยที่สุดมีจำนวน 3 คน หรือร้อยละ 2.02

9. งานแต่งต่างๆ อาจารย์ในวิทยาลัยครุภัตตะวันตกที่ทำงานแต่งต่างๆ รวมมีผลงานเฉลี่ยคนละ 1 เล่ม โดยผู้ที่มีผลงานมากที่สุดมี 6 เล่ม เมื่อพิจารณาผลงานแต่งต่างๆ รวมในแต่ละวิทยาลัยครุ พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครุภูมิบุรีทำงานแต่งต่างๆ มากที่สุด จำนวน 25 คน หรือร้อยละ 26.68 อาจารย์วิทยาลัยครุณครปฐม อาจารย์วิทยาลัยครุพธรบุรี อาจารย์วิทยาลัยครุภูมิบ้านจอมบึง ทำงานแต่งต่างๆ รองลงมา จำนวน 24 คน หรือร้อยละ 18.75 จำนวน 14 คน หรือร้อยละ 9.45 และจำนวน 7 คน หรือร้อยละ 5.65 ตามลำดับ

10. งานเขียนบทความ อาจารย์ในวิทยาลัยครุภัตตะวันตกที่ทำงานเขียนบทความ มีผลงานเฉลี่ยคนละ 1 เรื่อง โดยผู้ที่มีผลงานมากที่สุดมี 5 เรื่อง เมื่อพิจารณางานเขียนบทความในแต่ละวิทยาลัยครุ พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครุภูมิบุรีเขียนบทความมากที่สุด มีจำนวน 20 คน หรือร้อยละ 21.50 รองลงมาอาจารย์วิทยาลัยครุพธรบุรีเขียนบทความ จำนวน 6 คน หรือร้อยละ 4.05 อาจารย์วิทยาลัยครุณครปฐมเขียนบทความ จำนวน 5 คน หรือร้อยละ 3.90 และอาจารย์วิทยาลัยครุภูมิบ้านจอมบึงเขียนบทความ จำนวน 4 คน หรือร้อยละ 3.22 ตามลำดับ

11. งานบริการทางวิชาการแก่สังคม อาจารย์ในวิทยาลัยครุภัตตะวันตกทำงานบริการทางวิชาการแก่สังคมโดยเฉลี่ย 2 ครั้ง โดยผู้ที่มีผลงานมากที่สุดมี 6 เรื่อง เมื่อพิจารณาผลงานบริการทางวิชาการแก่สังคมในแต่ละวิทยาลัยครุ พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครุณครปฐมทำงาน

บริการทางวิชาการแก่สังคมมากที่สุด จำนวน 34 คน หรือร้อยละ 26.56 รองลงมาคือ อาจารย์วิทยาลัยครุภัณฑ์ทำงานบริการทางวิชาการแก่สังคม จำนวน 27 คน หรือร้อยละ 29.03 อาจารย์วิทยาลัยครุภัณฑ์งานเชิงบูรณาจุนทำงานบริการทางวิชาการแก่สังคม จำนวน 19 คน หรือร้อยละ 15.32 อาจารย์วิทยาลัยครุภัณฑ์ทำงานบริการทางวิชาการแก่สังคม จำนวน 14 คน หรือร้อยละ 9.45 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบ χ^2 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางวิชาการของอาจารย์วิทยาลัยครุภัณฑ์วันตกในด้านวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งนักบริหาร ประสบการณ์ คณะวิชา กับผลงานทางวิชาการ อันได้แก่ งานสอน งานนิเทศ งานวิจัย งานแต่งตั้งตำแหน่ง งานเขียนบทความ งานบริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นว่า

1. ภูมิของอาจารย์ในวิทยาลัยครุภัณฑ์วันตกมีความสัมพันธ์กับผลงานทางวิชาการ พุ่มก้าน หัวงานสอน งานนิเทศการสอน งานวิจัย งานแต่งตั้งตำแหน่ง งานเขียนบทความ งานบริการทางวิชาการแก่สังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 นั่นคือ กลุ่มอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาโทและปริญญาเอกจะมีผลงานทางวิชาการแตกต่างจากกลุ่มที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบจำนวนร้อยละของอาจารย์ใน 2 กลุ่มระดับบุคลิกก้าว กับผลงานทางวิชาการค้านต่าง ๆ ปรากฏว่า กลุ่มอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาโทและปริญญาเอก ทำงานวิชาการค้านต่าง ๆ มีจำนวนมากกว่ากลุ่มอาจารย์ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี ยกเว้นการสอน โดยมีจำนวนอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาโทและปริญญาเอกกับจำนวนอาจารย์ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรีในเกณฑ์ลักษณะงานถังนี้ งานนี้ ทำการสอนมีจำนวนร้อยละ 25.74 คือ 17.37 งานวิจัยมีจำนวนร้อยละ 5.28 ต่อร้อยละ 2.63 งานแต่งตั้งตำแหน่งมีจำนวนร้อยละ 14.86 ต่อร้อยละ 13.16 งานเขียนบทความมีจำนวนร้อยละ 7.59 ต่อร้อยละ 6.32 และ งานบริการทางวิชาการแก่สังคมมีจำนวนร้อยละ 21.12 ต่อร้อยละ 15.79 สำหรับงานสอน จำนวนอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาโทและปริญญาเอกจะมีงานสอนในระดับสอนน้อยมากกว่าจำนวนอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาโทและปริญญาตรี ในจำนวนร้อยละ 33.33 ต่อร้อยละ 32.11 ในขณะที่อาจารย์ที่สอนในระดับสอนมากเป็นอาจารย์ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรีมากกว่า อาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาโทและปริญญาเอก ในจำนวนร้อยละ 27.89 ต่อร้อยละ 18.15 (ถูรย์- ละ เอี่ยดในตารางที่ 13 - 18 ในบทที่ 4) แต่เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิ กับ ผลงานทางวิชาการค้านต่าง ๆ ของอาจารย์ในแต่ละวิทยาลัยครุ ไม่พบว่าภูมิมีความสัมพันธ์ กับผลงานวิชาการค้านต่าง ๆ

2. ตำแหน่งทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับผลงานวิชาการค้านงานนี้ เศรษฐศาสตร์
งานวิจัย งานแต่งตัว งานบริการทางวิชาการแก่สังคมของอาจารย์ในวิทยาลัยครุภัณฑ์
ประจำวันต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งอาจารย์ 1 ที่ทำงานนี้ เศรษฐศาสตร์
มากกว่าอาจารย์ 2-3 ร้อยละ 39.92 ต่อ 17.35 อาจารย์ 2-3 ที่ทำงานวิจัยมีจำนวน
มากกว่าอาจารย์ 1 ร้อยละ 4.41 ต่อร้อยละ 3.85 อาจารย์ 1 ที่ทำงานแต่งตัวมีจำนวน
มากกว่าอาจารย์ 2-3 ร้อยละ 29.23 ต่อร้อยละ 15.43 (ตารางที่ 4 ตาราง
ที่ 19 - 22)

ผลการวิเคราะห์เบริร์ยนเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งทางวิชาการกับผลงาน
วิชาการค้านต่าง ๆ ของอาจารย์ในแต่ละวิทยาลัยครุภัณฑ์ ปรากฏว่า ค้านงานสอนตำแหน่งทาง
วิชาการมีความสัมพันธ์กับงานสอนของอาจารย์วิทยาลัยครุภัณฑ์ฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ .01 คือ อาจารย์ที่เน้นงานสอนในระดับสอนน้อยและในระดับสอนมากเป็นอาจารย์ 1 จำนวน
มากกว่าอาจารย์ 2-3 ร้อยละ 31.44 ต่อ 29.31 และร้อยละ 34.28 ต่อร้อยละ 10.35
ตามลำดับ ค้านงานนี้ เศรษฐศาสตร์ ค้านงานสอนตำแหน่งทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับงานนี้ เศรษฐศาสตร์
ของอาจารย์วิทยาลัยครุภัณฑ์ฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 คือ อาจารย์ที่ทำงานนี้ เศรษฐศาสตร์
มากกว่าอาจารย์ 2-3 ร้อยละ 31.44 ต่อ 29.31 และร้อยละ 34.28 ต่อร้อยละ 10.35
ตามลำดับ ค้านงานสอนตำแหน่งทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับงานสอนของ
อาจารย์วิทยาลัยครุภัณฑ์ฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 คือ อาจารย์ 1 ที่ทำงานสอน
สอนน้อยมากกว่าอาจารย์ 2-3 ร้อยละ 18.87, ร้อยละ 44.19 ต่อร้อยละ 12.35, และร้อยละ 33.33 ต่อ
ร้อยละ 16.10 ค้านงานสอนตำแหน่งทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับงานสอนของ
อาจารย์วิทยาลัยครุภัณฑ์ฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 คือ อาจารย์ 1 ที่ทำงานสอน
สอนน้อยมากกว่าอาจารย์ 2-3 ร้อยละ 36.36 ต่อร้อยละ 11.32 ค้านงานบริการทาง
วิชาการแก่สังคมตำแหน่งทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับงานบริการทางวิชาการแก่สังคมของ
อาจารย์วิทยาลัยครุภัณฑ์ฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และสัมพันธ์กับงานบริการทาง
วิชาการแก่สังคมของอาจารย์วิทยาลัยครุภัณฑ์ฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 คือ อาจารย์ 1
ที่ทำงานบริการทางวิชาการแก่สังคมเพิ่มที่วิทยาลัยครุภัณฑ์ฯ และวิทยาลัยครุภัณฑ์ฯ มากกว่า
อาจารย์ 2-3 จำนวนร้อยละ 45.45 ต่อร้อยละ 22.64 และจำนวนร้อยละ 23.33 ต่อ
ร้อยละ 5.93 ตามลำดับ (ตารางที่ 4 ตารางที่ 36 - 43)

3. ตำแหน่งบริหารมีความสัมพันธ์กับงานสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยครุภัณฑ์
คงวันคงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งอาจารย์ที่มีตำแหน่งบริหารจะมีงานสอนในระดับ
สอนน้อยมีจำนวนมากกว่าอาจารย์ที่ไม่มีตำแหน่งบริหาร จำนวนร้อยละ 45.30 ต่อร้อยละ
25.64 ขณะที่อาจารย์ที่ไม่มีตำแหน่งบริหารมีงานสอนในระดับสอนมากมีจำนวนมากกว่าอาจารย์
ที่มีตำแหน่งบริหาร จำนวนร้อยละ 24.68 ต่อร้อยละ 17.13 (ถูรายละเอียดในหน้าที่ 4
ตารางที่ 23) เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งบริหารกับผลงานวิชาการ
ของอาจารย์ในแต่ละวิทยาลัยครุภัณฑ์ พบว่า ค้านงานสอน ตำแหน่งบริหารมีความสัมพันธ์กับงาน
สอนของอาจารย์วิทยาลัยครุภัณฑ์ปฐมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และสัมพันธ์กับงานสอน
ของอาจารย์วิทยาลัยครุภัณฑ์นรีและวิทยาลัยครุภัณฑ์มุ่งมานจอมบึงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
กือ อาจารย์ที่มีตำแหน่งบริหารที่วิทยาลัยครุภัณฑ์ปฐม วิทยาลัยครุภัณฑ์นรี และวิทยาลัยครุภัณฑ์
มุ่งมานจอมบึงจะมีงานสอนในระดับสอนน้อยมีจำนวนมากกว่าอาจารย์ที่ไม่มีตำแหน่งบริหาร
จำนวนร้อยละ 47.83 ต่อร้อยละ 18.29, ร้อยละ 44.19 ต่อร้อยละ 18.00, และร้อยละ
46.94 ต่อร้อยละ 26.67 ตามลำดับ และอาจารย์ที่ไม่มีตำแหน่งบริหารในพื้นสามวิทยาลัยครุภัณฑ์
กือมีงานสอนในระดับสอนมากมีจำนวนมากกว่าอาจารย์ที่มีตำแหน่งบริหาร กือมีจำนวนร้อยละ
39.02 ต่อร้อยละ 19.56, ร้อยละ 20.00 ต่อร้อยละ 18.60 และร้อยละ 36.00 ต่อร้อยละ
22.45 ในวิทยาลัยครุภัณฑ์ปฐม วิทยาลัยครุภัณฑ์นรี และวิทยาลัยครุภัณฑ์มุ่งมานจอมบึง ตามลำดับ
ในค้านงานบริการทางวิชาการแก่สังคม ตำแหน่งบริหารมีความสัมพันธ์กับผลงานทางวิชาการ
ค้านงานบริการทางวิชาการแก่สังคมของอาจารย์วิทยาลัยครุภัณฑ์ปฐมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
.01 กือ อาจารย์ที่ไม่มีตำแหน่งบริหารจะทำงานบริการทางวิชาการแก่สังคมมีจำนวนมากกว่า
อาจารย์ที่มีตำแหน่งบริหาร จำนวนร้อยละ 26.83 ต่อร้อยละ 26.09 (ถูรายละเอียดในหน้าที่ 4
ตารางที่ 43 – 46)

4. ประดับการเผยแพร่ความสัมพันธ์กับงานนิเทศการสอน งานแต่งตัว งานเขียน
บทความ และงานบริการทางวิชาการแก่สังคมของอาจารย์ในวิทยาลัยครุภัณฑ์คงวันคงอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งเมื่อพิจารณาจากจำนวนร้อยละของอาจารย์ในแต่ละระดับประสบการณ์
พบว่า ค้านงานนิเทศการสอน กลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี มีจำนวนอาจารย์
ทำงานค้านนี้มากกว่ากลุ่มนี้มีประสบการณ์ 10 – 20 ปี และกลุ่มนี้มีประสบการณ์สูงกว่า 20 ปี
โดยมีจำนวนอาจารย์ในแต่ละกลุ่มถึงกล่าวทำงานนิเทศฯกับร้อยละ 26.67 ร้อยละ 22.33
และร้อยละ 19.15 ตามลำดับ ค้านงานแต่งตัว กลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์สูงกว่า 20 ปี

มีจำนวนอาจารย์ที่งานค้านนิมากกว่ากุ่มที่มีประสบการณ์ 10 – 20 ปี และกุ่มที่มีประสบการณ์ 10 ปี โดยมีจำนวนอาจารย์ในแต่ละกุ่มดังกล่าวแต่งคำรabe กันร้อยละ 17.02, ร้อยละ 13.59 และร้อยละ 13.33 ตามลำดับ ค้านงานเขียนบทความ กุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์สูงกว่า 20 ปี มีจำนวนอาจารย์ที่งานค้านนิมากกว่ากุ่มที่มีประสบการณ์ 10 – 20 ปี และ กุ่มที่มีประสบการณ์ 10 ปี โดยมีจำนวนอาจารย์ในแต่ละกุ่มดังกล่าว เขียนบทความเท่ากัน ร้อยละ 8.51, ร้อยละ 7.12 และร้อยละ 5.56 ตามลำดับ และค้านงานบริการทางวิชาการแก้สังคม กุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์สูงกว่า 20 ปี มีจำนวนอาจารย์ที่งานค้านนิมากกว่ากุ่มที่มีประสบการณ์ 10 – 20 ปี และกุ่มที่มีประสบการณ์ 10 ปี โดยมีจำนวนอาจารย์ในแต่ละกุ่มดังกล่าวเขียนบทความเท่ากัน ร้อยละ 8.51, ร้อยละ 7.12 และร้อยละ 5.56 ตามลำดับ และค้านงานบริการทางวิชาการแก้สังคม กุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์สูงกว่า 20 ปี มีจำนวนอาจารย์ที่งานค้านนิมากกว่ากุ่มที่มีประสบการณ์ 10 – 20 ปี และกุ่มที่มีประสบการณ์ 10 ปี โดยมีจำนวนอาจารย์ในแต่ละกุ่มดังกล่าวเขียนบทความเท่ากันร้อยละ 22.34, ร้อยละ 18.47 และร้อยละ 17.78 ตามลำดับ (ดูรายละเอียดในบทที่ 4 ตารางที่ 24-27)

5. จะวิชาความสัมพันธ์กับผลงานวิชาการค้านต่าง ๆ ของอาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 (ยกเว้นค้านวิจัยที่ไม่สามารถวิเคราะห์ทางสถิติได้เนื่องจากข้อมูลมีจำนวนน้อยเกินไป) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ ค้านงานสอน คณะวิชาศึกษาศาสตร์ มีอาจารย์สอนในระดับมากจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 28.81 และมีอาจารย์สอนในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 25.54 ขณะที่อาจารย์คณะวิชาครุศาสตร์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 48.70) มีงานสอนในระดับน้อย คณะวิชาศึกษาศาสตร์และคณะวิชานุษยศาสตร์มีอาจารย์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 49.48 และร้อยละ 45.65 ตามลำดับ ที่มีงานสอนในระดับปานกลาง ค้านงานนี้แตก การสอน คณะวิชาศึกษาศาสตร์มีอาจารย์ที่งานนี้ให้การสอนมากที่สุดคือร้อยละ 25.54 ขณะที่คณะวิชานุษยศาสตร์และสังคมมีอาจารย์ที่งานค้านนี้น้อยที่สุดคือร้อยละ 19.59 ค้านงานแต่งคำรabe คณะวิชาครุศาสตร์มีอาจารย์แต่งคำรabe มากที่สุดคือร้อยละ 19.13 ขณะที่คณะวิชา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีอาจารย์แต่งคำรabe น้อยที่สุดคือร้อยละ 12.73 ค้านงานเขียนบทความ คณะวิชาครุศาสตร์มีอาจารย์เขียนบทความมากที่สุดคือร้อยละ 12.17 ขณะที่คณะวิชา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีอาจารย์เขียนบทความน้อยที่สุดคือร้อยละ 4.64 ค้านงานบริการทางวิชาการแก้สังคมที่เช่นเดียวกัน คณะวิชาครุศาสตร์มีอาจารย์ที่งานค้านนิมากที่สุดคือร้อยละ 28.69 ขณะที่คณะวิชานุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีอาจารย์ที่งานค้านนี้น้อยที่สุดคือร้อยละ 14.43 (ดูรายละเอียดในบทที่ 4 ตารางที่ 28 – 32) และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างคณะวิชา กับผลงานทางวิชาการค้านต่าง ๆ ในแต่ละวิทยาลัยครู พบว่า คณะวิชา มีความสัมพันธ์บวกงานสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยครูปัจจุบันและวิทยาลัยครูหุ้นสวนจอมบึง อช่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ยกเว้นในวิทยาลัยครุภัณฑ์บูรีและวิทยาลัยครุพัฒนบูรีที่ไม่สามารถวิเคราะห์ทางสถิติได้ เนื่องจากจำนวนข้อมูลน้อยเกินไป (รายละเอียดในบทที่ 4 ตารางที่ 47 และ 48)

6. วิทยาลัยครุในกลุ่มภาคตะวันตกมีความสัมพันธ์กับงานสอนของอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยอาจารย์วิทยาลัยครุภัณฑ์ปฐมมีงานสอนมากกว่าวิทยาลัยครุอื่น ๆ ในกลุ่ม วิทยาลัยครุในกลุ่มภาคตะวันตกมีความสัมพันธ์กับงานแต่งตั้งตำแหน่งของอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยอาจารย์วิทยาลัยครุภัณฑ์บูรีจะทำงานแต่งตั้งตำแหน่งมากที่สุดรองลงมาเป็นอาจารย์วิทยาลัยครุภัณฑ์ปฐม อาจารย์วิทยาลัยครุพัฒนบูรี และอาจารย์วิทยาลัยครุหมุนเวียนจอมบึง ตามลำดับ วิทยาลัยครุในกลุ่มภาคตะวันตกมีความสัมพันธ์กับงานบริการทางวิชาการแก้สังคมของอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยอาจารย์วิทยาลัยครุภัณฑ์บูรีทำงานบริการทางวิชาการแก้สังคมมากที่สุด รองลงมาเป็นอาจารย์วิทยาลัยครุภัณฑ์ปฐม อาจารย์วิทยาลัยครุหมุนเวียนจอมบึง และอาจารย์วิทยาลัยครุพัฒนบูรี ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. ภูมิของอาจารย์ในวิทยาลัยครุภาคตะวันตก มีสัดส่วนในกลุ่มเดียวมากที่สุด ของสถาบันอุดมศึกษาคือ ภูมิที่มากกว่าปริญญาตรีร้อยละ 1.83 ปริญญาตรีร้อยละ 36.71 ปริญญาโทร้อยละ 59.43 ปริญญาเอกร้อยละ 2.02 (วิจตร ศรีสังข์ อ่าน 2518:22) อาจารย์ในวิทยาลัยครุภาคตะวันตกส่วนมากจะเป็นภูมิปริญญาโท และภูมิปริญญาเอกมากกว่าภูมิเด็กน้อย ภูมิของอาจารย์ในวิทยาลัยครุภาคตะวันตกจะเป็นภูมิทางการศึกษาร้อยละ 80.73 ภูมิอื่น ๆ มีเพียงร้อยละ 29.27 ในขณะเดียวกันบทบาทของวิทยาลัยครุที่ผ่านมาจะเป็นต้องลดการผลิตครุ เมื่อพบว่าความต้องการครุเริ่มอ่อนตัว (กองวิจัยการศึกษา 2518:56) วิทยาลัยครุจึงได้หันไปจัดการศึกษาและฝึกอบรมบุคลากรใหม่มีทักษะทางด้านอาชีวะและวิชาการร่วม ๆ แทนวิชาชีวคุรุ การเปลี่ยนแปลงลักษณะนี้มีความจำเป็นต้องใช้อาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง แก้อาจารย์ในวิทยาลัยครุภาคตะวันตกที่มีภูมิทางการศึกษานี้ให้สอนสาขาวิชาการอื่น ๆ ได้ กรรมการฝึกหัดครุได้กระหน่ำถกถียงความสำคัญของภูมิอาจารย์ จึงมีแผนพัฒนาบุคลากรระยะสั้นและระยะยาว จัดอบรมและส่งเสริมการศึกษาต่อทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเพิ่มภูมิ

และความรู้ความสามารถของอาจารย์ให้สูงขึ้น (กรรมการศึกษาคุณ 2527:18 - 19)

จากผลการวิเคราะห์เบรี่ยนเทียนความลับกันธิระหว่างภูมิภาคผลงานทางวิชาการของอาจารย์ในวิทยาลัยครุภัตติจะดีมากกว่าภูมิภาคที่มีความลับกันธิหรือมีอิทธิพลต่อผลงานทางวิชาการค้านต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 อาจารย์ที่มีภูมิปริญญาโทและปริญญาเอกซึ่งเป็นภูมิสูงจะทำผลงานทางวิชาการ เป็น งานนิเทศการสอน งานวิจัย งานแต่งค์คำรา งานเขียนบทความ งานบริการทางวิชาการแก่สังคม มากกว่าภูมิทั่วไป ปัจจุบันครรและปริญญาตรี ยกเว้นงานสอน เพียงงานเดียว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภูมิปริญญาสูงได้รับความไว้วางใจให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร เป็นหัวหน้าหน่วยงานที่สนับสนุนส่งเสริมวิปการมากกว่าภูมิคติ ภาระหน้าที่นี้จึงทำให้อาจารย์ ที่มีภูมิสูงทำงานสอนน้อยกว่าอาจารย์ที่มีภูมิคติ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พรเลิศ อุ่มเพ่วง ที่ระบุว่าอาจารย์ที่มีภูมิสูงจะมีช้า ไม่ปฏิบัติงานบริหารและมีส่วนร่วมในงานด้านบริหารมากกว่าภูมิคติ นอกจากนี้อาจารย์ที่มีภูมิสูงจะมีภาระที่จะทำงานวิจัยหรืองานเขียนทางวิปการมากกว่า (พรเลิศ อุ่มเพ่วง 2528: 113)

2. ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ในสังกัดกรรมการศึกษาคุณ แต่เดิมได้กำหนด ตำแหน่งทางวิชาการเหมือนกับข้าราชการกรุงรัตนโกสินทร์ ในกระทรวงศึกษาธิการ คือดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ 1 อาจารย์ 2 และตำแหน่งทางวิชาการสูงสุดคือ อาจารย์ 3 ต่อมาได้ออกพระราชบัตรโดยวิทยาลัยครุ พุทธศักราช 2513 วิทยาลัยครุเปิดสอนได้ในระดับปริญญาตรี พร้อมกับมี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้เปิดสอนในระดับปริญญาตรีได้ เช่นเดียวกัน ทำให้วิทยาลัยครุ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา มีบทบาทหน้าที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเป็นตัวแทนสถาบันการศึกษาในสังกัด หน่วยงานวิทยาลัย การดำรงตำแหน่งทางวิชาการจึงได้มีการกำหนดตำแหน่งให้เหมือนกับอาจารย์ในสังกัดเมืองหลวงวิทยาลัย คือกำหนดในลักษณะตำแหน่งทางวิชาการเป็น ปัจจุบันฯ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ ในขณะเดียวกันวิทยาลัยครุก็ยังไม่ได้ยกเลิกตำแหน่งทางวิชาการเดิม ทำให้วิทยาลัยครุมีตำแหน่งทางวิชาการเป็น 2 สาย คือ ตำแหน่งทางวิชาการเป็น อาจารย์ 1 อาจารย์ 2 อาจารย์ 3 ซึ่งเป็นตำแหน่งทางวิชาการที่ยังคงใช้อยู่ ตั้งแต่ตำแหน่งทางวิชาการเป็น ปัจจุบันฯ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ ซึ่งเป็นตำแหน่งทางวิชาการใหม่ อาจารย์ในวิทยาลัยครุภัตติจะดีมากกว่ากันมากจึงมีอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งปัจจุบันฯ ศาสตราจารย์ คื้นควันในการเข้าดำรงตำแหน่งทางวิชาการมากกันจึงมีอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งปัจจุบันฯ ศาสตราจารย์

เพียง 12 คน หรือร้อยละ 2.44 อาจารย์ในวิทยาลัยครุภัณฑ์วันนักส่วนมากจะกำรงำนทำแบบนี้ อาจารย์ 2 รองลงมาเป็นอาจารย์ 1 และ อาจารย์ 3 ตามลำดับ ผลจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างคำแนะนำแห่งทางวิชาการกับผลงานทางวิชาการถ้าหากว่า ท่านที่ทำแบบนี้ทางวิชาการมีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่องานนี้ทางการสอน งานวิจัย งานเด่นๆ ตำรา งานบริการทางวิชาการแก่สังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คำแนะนำแห่งทางวิชาการที่กำรงำนทำแบบนี้ของอาจารย์ 1 จะห่างจากนี้ทางการสอน งานเด่นๆ ตำรา งานบริการทางวิชาการแก่สังคมมากกว่าคำแนะนำของอาจารย์ 2 - 3 ยกเว้นงานวิจัยที่ตัวแนะนำของอาจารย์ 2 - 3 ทำงานวิจัยมากกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการคำแนะนำแห่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ 2 และอาจารย์ 3 นั้น สามารถเบี่ยงของคณะกรรมการข้าราชการครุภัณฑ์ (ก.ค.) ต้องเป็นอยู่ที่อยู่ในระดับ 5 และ 6 แต่ถ้ามีผลงานวิชาการ ดังนี้อาจารย์ 2 - 3 จึงมุ่งหัวใจเพื่อให้เป็นผลงานวิชาการในการปรับคำแนะนำ ขณะที่คำแนะนำของอาจารย์ 1 ยังมีคุณสมบัติไม่อื้นอยู่ในข่ายดังกล่าว ซึ่งอาจไม่เน้นความจำเป็นในการทำงานวิจัยเพื่อขอปรับคำแนะนำแห่งทางวิชาการประกอบกับอาจารย์ 1 มักเป็นอาจารย์ในวัยหนุ่มสาว ลักษณะนี้จึงมุ่งทำงานสอน งานนี้ทางการสอน และงานบริการทางวิชาการแก่สังคมที่ออกสถานศึกษา แต่เมื่อถูกผลการวิเคราะห์ในเหล่า วิทยาลัยครุภัณฑ์พบว่า อาจารย์ 1 ในเหล่าวิทยาลัยครุภัณฑ์นี้มีนิเทศการสอนมากกว่าอาจารย์ 2 - 3 สำหรับอาจารย์ 2 ที่จะคำแนะนำของอาจารย์ 3 ที่เป็นคำแนะนำชั้นปีเศษจะต้องมีผลงานทางวิชาการเป็นหัวเรื่องรับอาจารย์จะเป็นผลงานจากงานเขียนทางวิชาการหรือผลงานวิจัย ดังนั้นจึงเห็นว่าอาจารย์ 2 ได้ทำงานวิจัยมากกว่าอาจารย์ 1 ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ เนที วรรณา

3. อาจารย์ในวิทยาลัยครุภัณฑ์วันนักส่วนมากมีประสบการณ์การทำงานในวิทยาลัยครุภัณฑ์ 10 - 20 ปี ผลจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์กับผลงานทางวิชาการถ้าหากว่า ท่านที่มีประสบการณ์สูงกว่า 20 ปี ทำงานแต่งตำรา และทำงานบริการทางวิชาการแก่สังคมมากที่สุด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรเลิฟ อาร์ฟั่ง และไมเคิล โนมัส เมอร์กี ที่พบว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานนานจะมีศักยภาพที่จะทำงานเขียนทางวิชาการและบริการทางวิชาการแก่สังคมมากกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานน้อย จากผลการวิเคราะห์ได้พบอีกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์อยู่กว่า 10 ปี จะทำงาน

นิเทศการสอนมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์คำแนะนำทางวิชาการอาจารย์ 1 ซึ่งเป็นอาจารย์ที่มีความสามารถในการทำงานน้อยจะทำงานนี้ให้ดีได้ยาก แต่การสอนมากที่สุด จากข้อมูลถึงกล่าวพอสรุปได้ว่า อาจารย์ที่ทำงานนานหลาย ๆ ปีจะมีส่วนอย่างมากที่จะนำความรู้จากประสบการณ์มาใช้ในการทำงาน เช่นทางวิชาการและใช้ในการปฏิบัติงานในการบริการทางวิชาการแก้สังคม

4. จากผลการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาต่าง ๆ กับผลงานทางวิชาการค้านต่าง ๆ พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 อาจารย์สังกัดคณะวิชาชีวศาสตร์ทำการสอนและงานนี้ให้การสอนมากกว่าอาจารย์คณะวิชาอื่น ๆ ผู้นี้โดยพิจารณาถูกหลักและวิชาในคณะวิชานี้ มีวิชาที่จะตอบสนองความต้องการของสังคมและเป็นวิชาที่มีการเน้นมากขึ้น ในหลักสูตรประดิษฐ์ศึกษาและมัธยมศึกษาที่มุ่งเน้นฐานค่านิยมเช่นได้แก่วิชาเกษตร อุตสาหกรรมกิจกรรม คณะกรรมการสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับบทบาทของวิชาลัยครุที่ได้เห็นไปจากการศึกษาและฝึกอบรมบุคลากรให้มีทักษะทางค้านอาชีพและวิชาการต่าง ๆ แทนวิชาชีพครุในขณะเดียวกันอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาครุศาสตร์ซึ่งทำงานสอนน้อยที่สุด ก็ได้รับบทบาทของคณะวิชาไปทำงานแห่งค่าฯ เนื่องจากความ บริการทางวิชาการแก้สังคม มากกว่าคณะวิชาอื่น ๆ และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบจำนวนรายละเอียดของผลงานทางวิชาการค้านต่าง ๆ จะพบว่า อาจารย์ในวิชาลัยครุภาคตะวันตกส่วนใหญ่บุกเบิกงานสอน งานนี้ให้การสอน ผลงานวิชาการค้านอื่น ๆ ซึ่งไม่ได้ให้ความสนใจสักส่วนในการทำงานวิชาการค้านอื่น ๆ จึงยังน้อยมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมชาย วงศ์เกษม รังสรรค์ พิมพันธุ์พุงษ์ เอกนก ศิลปินลมลาย ที่กล่าวว่าอาจารย์วิชาลัยครุเกือบหันหมดหน้าที่สอนโดยไม่ได้วิจัย และอาจารย์มากกว่า 2 ใน 3 ทำการสอนโดยไม่ได้บริการสังคม และผู้สอนในวิชาลัยครุใช้เวลาส่วนใหญ่ในการสอนและเตรียมการสอน

5. จากผลการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของอาจารย์ที่สังกัดวิชาลัยครุต่าง ๆ กับผลงานทางวิชาการค้านงานสอน งานแห่งค่าฯ งานบริการทางวิชาการแก้สังคม พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เมื่อพิจารณาผลงานวิชาการค้านต่าง ๆ อาจารย์วิชาลัยครุนั้นจะมีงานสอนมากกว่าอาจารย์วิชาลัยครุอื่น ๆ เพราะลักษณะส่วนที่

คั่งของวิทยาลัยครุศาสตร์ปฐมอัญมณี กล่าวว่าจังหวัดมากกว่าวิทยาลัยครุอื่น ๆ กล่าวก็อ วิทยาลัยครุ นครปฐมอยู่ทางประมาย 3 ก.ม. วิทยาลัยครุกาญจนบุรีห่างประมาณ 15 ก.ม. วิทยาลัยครุ หมู่บ้านจอมบึงอยู่ห่างประมาณ 32 ก.ม. วิทยาลัยครุเพชรบุรีอยู่ห่างประมาณ 7 ก.ม. สภาพของจังหวัดนครปฐมเป็นภูมิประเทศที่หลากหลายมากกว่าจังหวัดต่าง ๆ ได้แก่จังหวัด เช่น ศักดิ์ท่องจังหวัดสุพรรณบุรี กาญจนบุรี ราชบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม กรุงเทพมหานคร จังหวัดให้วิทยาลัยครุนครปฐมมีจำนวนนักศึกษามากกว่าวิทยาลัยครุอื่น ๆ วิทยาลัยครุกาญจนบุรีมีอาจารย์ทำผลงานเด่นๆ ด้านบริการทางวิชาการและสังคมมากกว่าวิทยาลัยครุอื่น เนื่องจากสภាពชของจังหวัดกาญจนบุรี มีหน่วยงานราชการและเอกชนที่ไม่เนื่องกับจังหวัดอื่น ๆ เช่น มีสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือภารตะรัฐวิจัยจังหวัดกาญจนบุรี เป็นสถานที่ตั้งกองพลทหารราบที่ 9 กองกำกับตำรวจนครบาล 7 โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี น้ำตก 10 โรงพยาบาล สวนที่ตั้งเชื่อมต่อเรียนศรีราชา เปื้อนเขียวเฉลิม เชื่อนวชิราลงกรณ์ และจังหวัดกาญจนบุรีมีสถาบันการศึกษามีเบ็ดเตลิงปริญญาเด่นๆ เช่น วิทยาลัยครุกาญจนบุรี จังหวัดที่เป็นภูมิประเทศที่หลากหลายมากกว่าจังหวัดอื่นๆ เป็นแหล่งผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพทางวิชาการมากกว่าวิทยาลัยครุอื่น ๆ

ขอเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยพบว่า ภูมิของอาจารย์ในวิทยาลัยครุภาคตะวันตก อาจารย์ที่มีภูมิสูงจะทำงานทางวิชาการด้านต่าง ๆ มากกว่าภูมิทั่วไปในงานสอน ทั้งที่งานสอนหรืองานผลิตครุเป็นงานหลักของวิทยาลัยครุ งานสอนจึงเป็นงานที่สำคัญมากที่จะนำอาจารย์ที่มีภูมิสูง ๆ ซึ่งได้รับการรับรองวิทยฐานะว่าเป็นผู้มีความสามารถด้านวิชาการมาถ่ายทอดให้กับลูกศิษย์โดยตรง จะทำให้การผลิตครุของวิทยาลัยครุมีคุณภาพทางการศึกษาและได้รับการยอมรับจากสังคมภายนอกมากขึ้น

2. จากผลการวิจัย อาจารย์ในวิทยาลัยครุภาคตะวันตกที่ทำหน้าที่ญับหนาร เป็นหัวหน้าหน่วยงานต่าง ๆ ส่วนมากเป็นอาจารย์ที่มีภูมิปธุญาโนและปริญญาเอก จังหวัดที่มีผลงานทางวิชาการด้านต่าง ๆ น้อย เนื่องจากเป็นหัวหน้าหน่วยงานในวิทยาลัยครุนั้น ส่วนใหญ่ด้องทำงานด้านบริการเป็นหลัก ซึ่งเป็นลักษณะงานที่ไม่จำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีภูมิเฉพาะด้านสูง ๆ ดังนั้นนับว่า เป็นการสูญเสียบุคลากรที่มีภูมิทางวิชาการไปในงานบริการเป็นอย่างมาก และเมื่อ

เปรียบเทียบกับทรัพยากรบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาแห่งอื่น ๆ วิทยาลัยครูมีทรัพยากรที่ไม่ด้อยกว่าแห่งอื่น ๆ มีอาจารย์ที่มีวุฒิ ข้าราชการครูงานสถาบันอุดมศึกษา ถ้าอาจารย์ที่มีวุฒิสูงไม่ทันเข้ามาทำตำแหน่งผู้บริหารแล้ว วิทยาลัยครูอาจสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการได้มากกว่านี้

3. จากผลการวิจัย คณะวิปฯ และสถาบันวิทยาลัยครูยังไม่ได้สนับสนุนผลงานทางวิชาการในบางด้าน เช่น งานวิจัย งานเขียนบทความ งานทำสิ่งประดิษฐ์ทางวิชาการ (โมเดล) โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานวิจัยเป็นเพียงฐานสำคัญของการรายงานหาความรู้และการนำความรู้มาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อความเข้มแข็งทางวิชาการ คณะวิปฯ และสถาบันวิทยาลัยครูไม่ควรให้ความสำคัญเฉพาะงานสอน ควรหาวิธีที่เหมาะสมสนับสนุนผลงานทางวิชาการอื่น ๆ ในเรื่องที่ยกัน อาจจะใช้วิธีบูรณาเหตุจัดการเด็กความชอบให้แก่ผู้มีผลงานทางวิชาการถือเด่นแหล่แข่นง หรือให้รางวัลผู้มีผลงานทางวิชาการดีเด่นที่สุดในสถาบัน

4. ควรจะสนับสนุนและส่งเสริมผลงานทางวิชาการในแต่ละด้านของอาจารย์ที่ยังไม่มีประสบการณ์ในการวิจัยและยังไม่มีงานเขียนทางวิชาการ ควรจัดโอกาสให้อาจารย์ได้รับความรู้และความเข้าใจในระเบียบวิธีการวิจัยในลักษณะต่าง ๆ รวมทั้งจัดทำปัจจัยสนับสนุนหรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้ออำนวยต่อการการทำผลงานทางวิชาการ ควรสนับสนุนให้อาจารย์ที่มีประสบการณ์ผลงานทางวิชาการเป็นพี่เลี้ยงให้กับอาจารย์ที่ยังไม่มีประสบการณ์

5. จากผลการวิจัยพบว่า ภูมิปัญญาของอาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตกอาจารย์ที่มีวุฒิสูงจะทำงานทางวิชาการต้านต่าง ๆ มากกว่าบุคคลทั่วไป ภูมิปัญญาของอาจารย์ส่วนมากอยู่ระดับ 80 เป็นภูมิทางการศึกษา ในขณะที่บุคคลของวิชาเอกครูหันไปจัดการศึกษาทางด้านอาชีว และวิชาการอื่น ๆ แทนที่จะมีภูมิปัญญาทางด้านการวิจัยทางสาขาวิชาการอื่น ๆ มากกว่า ควรจะหาวิธีการที่จะเพิ่มภูมิและความรู้ความสามารถให้กับอาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก โดยให้อาจารย์ที่จบปริญญาตรีทางการศึกษาเพิ่มภูมิปัญญาโน้ต หรือมีที่เปลี่ยนสาขาวิชาเป็นวิชาการอื่น ๆ ตามที่ต้องการ การเพิ่มภูมิปัญญาเป็นการเพิ่มศักยภาพการทำงานทางวิชาการ เด็กยังเป็นการพัฒนาบุคลากรให้ตรงกับความต้องการของหน่วยงานค่าย การเพิ่มภูมิปัญญาเป็นสาขาวิชาการอื่น ๆ ของอาจารย์ที่จบการศึกษาปริญญาตรี ซึ่งสามารถกระทำได้ในสถาบันการศึกษาภายในประเทศไทย และต่างประเทศ สำหรับอาจารย์ที่จบการศึกษาปริญญาโน้ต ก็จะใช้วิธีอบรมหลักสูตรวิชาการอื่น ๆ ในระยะเวลาสั้นและระยะเวลาแทนการเรียนหลักสูตร ระดับปริญญาโทนักศึกษา ที่ต้องใช้ระยะเวลาเรียนนานนาน

6. ในการดำรงตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์วิทยาลัยครุเดิมได้กำหนดตำแหน่งทางวิชาการเป็น อาจารย์ 1 อาจารย์ 2 อาจารย์ 3 ซึ่งเหมือนกับข้าราชการครุภรรมื่น ๆ และได้ใช้ตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ ซึ่งกำหนดขึ้นมาใหม่ใช้กับสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการด้วย การดำรงตำแหน่งทางวิชาการแบ่งเป็น 2 สาย เย็นนี้ ทำให้เกิดความสับสนในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์วิทยาลัยครุ ควรจะเลือกใช้ตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ เพียงสายเดียว เพราะวิทยาลัยครุเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่สอนในระดับปริญญาเพิ่มเท่ากับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการจึงควรจะเหมือนกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ด้วย สำหรับผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งทางวิชาการในสายอื่นมาแล้วก็ควรจะหยิบให้มีฉะนั้นจะทำให้ยากแก่การที่จะกลับมาเริ่มนั้นใหม่

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. การทราบสถานภาพทางวิชาการของอาจารย์จะทำให้กำหนดนโยบายการดำเนินงานของสถาบันได้ถูกต้องยิ่งขึ้น จึงควรจะมีการทำวิจัยในวิทยาลัยครุอื่น ๆ ต่อไป
2. การทำวิจัยลักษณะ เช่นนี้ทำให้สถาบันมีแหล่งข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาสถาบัน และจะเป็นการตั้งมาตรฐานระบบข้อมูลใหม่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. การทำวิจัยลักษณะ เช่นนี้แบบต่อเนื่อง ผ่านทางแผนของสถาบันควรจะสร้างรูปแบบสำเร็จในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งสามารถประยุกต์เวลาในการวิเคราะห์ จะทำให้เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในการวิเคราะห์การดำเนินการ

คุณลักษณะของมหาวิทยาลัย